

Zdeněk Hrdý. Ten, co plave v ledu

Zdeněk Hrdý je zimní plavec. Je rád ve vodě, která má jen pár stupňů nad nulou. Přes léto tak trochu trpí, protože ho to do teplé vody neláká. V kondici ho právě teď udržují ledové sprchy. Zimnímu dálkovému plavání se závodně věnuje dvacátým rokem a minulou sezónu skončil v Českém poháru druhý ve své věkové kategorii. Možná jste ho už někdy viděli, jak si to v chladném počasí jde mezi domovem a řekou přes hlavní silnici jen v plavkách. V rozhovoru se dozvíte proč. A také, že energetický výdej při plavání na jeden kilometr ve vodě, co má pod čtyři stupně, je stejný jako při celodenní šichtě v dole.

 Text: Monika Langrová
Foto: Adéla Fialová (str. 1)
a archiv Zdeňka Hrdého (str. 8)

Jak to máte coby otužilec v aktuálních 37 stupních?

Jako každéj normální člověk. Přepnu vypínač na letní provoz a žiju v létě, není v tom žádný rozdíl.

A těšíte se na zimu...

Těším i netěším.

Jak to?

Nemám rád, když ve městě napadne sníh, nasolej silnice a je z toho špína. Mráz mi nevadí, ale sníh patří na hory.

Pojďme na začátek. Kdy jste se zimnímu plavání začal věnovat?

U vody jsem byl odmalička. Dělal jsem rychlostní kanoistiku, táta byl úspěšný poděbradský závodník. Můj trenér Zbyněk Havel se navíc věnoval potápění, asi v sedmnácti jsem se na hodně let stal členem poděbradské party potápěčů, kteří operativně pod vodou opravovali lodě na Labi. K tomu jsem se do vojny věnoval sportovní gymnastice. Jakmile mi pokročila léta, přemýšlel jsem, co budu dělat. Řekl jsem si, že zkusím plavání v zimě, protože když to dokážou jiní, tak já snad taky. V padesáti jsem aktivně začal s otužováním a během roku jsem dokázal ve studené řece uplavat kilometr. Je to z poloviny o tréninku a z poloviny o hlavě. Psychika dělá hodně. Jestliže půjdete do vody s tím, že to bude ledárna a že vás to bude bolet, je to špatně. Potom jsem se přes pana Vladimíra Komárka, který je předsedou České otužilecké unie, dostal k závodnímu plavání. On je sice z Prahy, ale v Poděbradech má barák kousek od našeho. Jednoho dne mě viděl plavat v Labi a zeptal se mě, zda za někoho závodím. Já na to, že ne, neboť tady není za koho. Nabídl mi, jestli to nechci zkusit v Praze pod zmíněnou unií. Slovo dalo slovo, jel jsem na první závody a zůstal u toho. Už je to dvacet let.

Přiblížíte nám, jak závody v zimním plavání vypadají?

Jedná se o oficiální závody pod Českým svazem plaveckých sportů s přísnými pravidly, podobnými jako pro plavce v bazénu. Je například přesně stanovené, co

smíte mít na sobě – plavky musí mít nohavičky maximálně pět centimetrů dlouhé, můžete mít plavecké brýle, neoprenovou čepici či plavecké boty, ale nic víc. Závodí se na tratích od sto metrů do jednoho kilometru. Pokud přijdete jako nováček, nebo vynecháte sezónu, závodíte na nejkratší trati. Ve vodě pod čtyři stupně ji musíte zvládnout za dvaadvacet minut, nad čtyři stupně za šestadvacet minut, jinak máte diskvalifikaci. Teprve až to splníte, můžete přejít na 250, pak na 500 metrů, následně na mistrovskou trať, což je 750 metrů ve stojaté vodě a 1 000 metrů po proudu, voda v tomto případě musí být vždy pod čtyři stupně.

Za jak dlouho jste se na mistrovskou trať dostal?

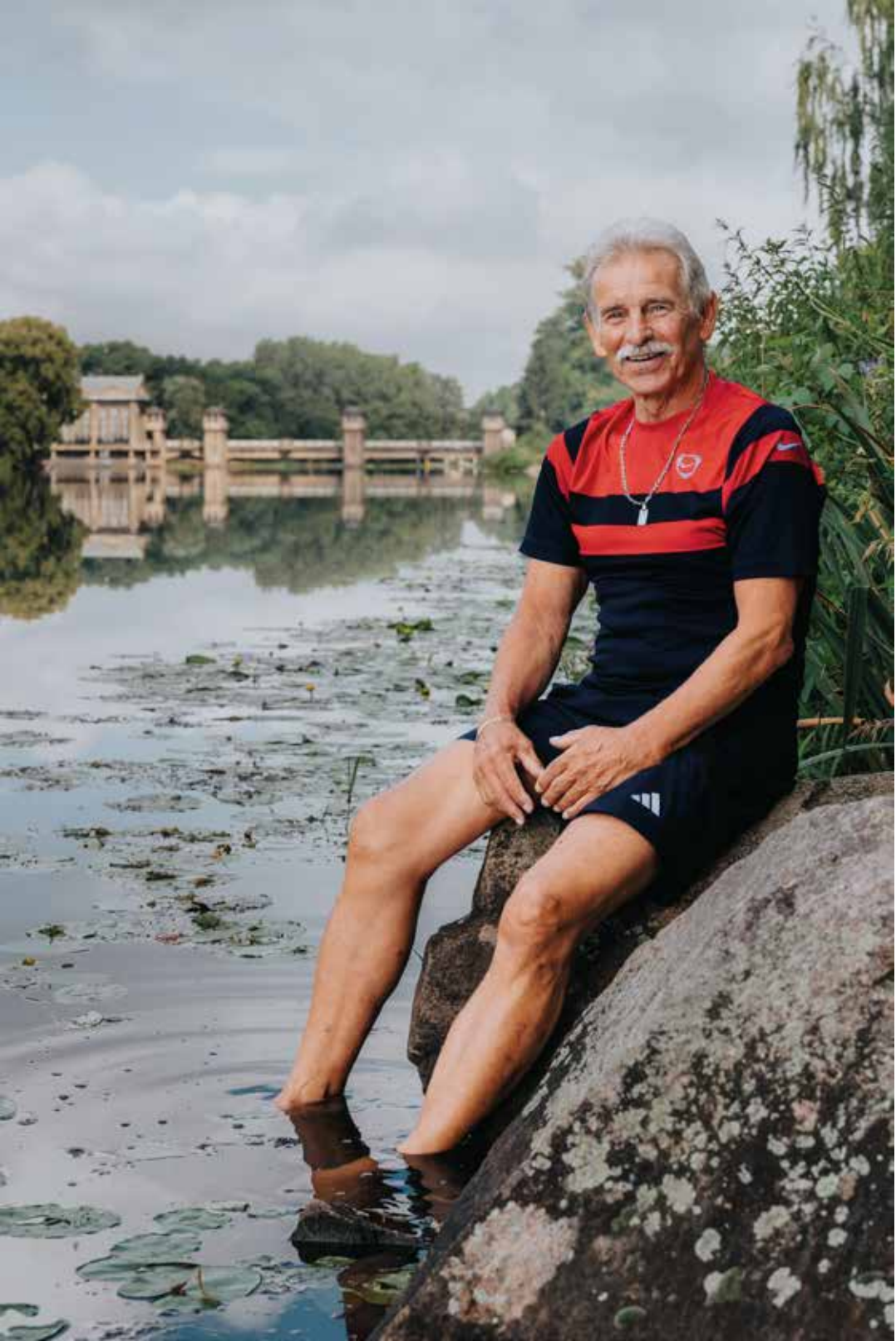
Za rok.

Kdy zimním plavcům začíná závodní sezóna?

První říjnovou neděli. Tradičně plaveme v Moravském krasu řekou Punkvou, a to z propasti Macocha ven. Voda tu má trvale osm stupňů. Všichni si odtud odnesou stejný počet bodů, protože se v tomto prostředí nedá závodit, jedná se o jakési symbolické otevření sezóny. Ta trvá do dubna, celkem to dělá šestadvacet závodů po celé republice. Letos jsem v Mladé Boleslavi na Jizeře plaval ve vodě, co měla nula stupňů. Řeka zamrzala, ale dobrovolní hasiči nám provzdušňováním uchovali 250metrový okruh pro plavání. Když jsem pak přišel za jedním lékařem, říkal všem: „Podívejte se, tenhle pán plave v ledu.“ Závody v zimním plavání se bodují podle aktuální teploty vody. Vyhláší se každý jednotlivý závod, do celkového pořadí v Českém poháru se počítá deset nejlepších výsledků za sezónu.

Jakým stylem plavete? Máte nějakou strategii, jak závod vyhrát?

Plavu prsa, kraul, střídám to podle trati a jednotlivých úseků. Někdy trať tvoří 250metrové okruhy vyznačené bójkami a start je zúžený. To potom co nejrychleji vypálím kraulem, abych byl co nejdříve u první bójky. Převážně se ale závodí na okruzích o 500 metrech. Během závodu



se chytnu svého největšího soupeře a hlídám si ho zezadu. Plavu těsně za ním, on si mě musí pořád kontrolovat, což pro něj není jednoduché. Takových padesát metrů před cílem využiji toho, že mě nevidí, a v okamžiku, kdy při kraulu dýchá na levou stranu, vyrazím a vezmu ho zprava.

Zpět k letošnímu horkému létu. Předpokládám, že voda je na vás moc teplá. Jak se udržujete v kondici?

Občas si jdu zaplavat, ale moc mě to neláká. Když jedu na kole, skočím si někdy do písečku na Doubravě nebo v Libici. Co se týká kondice, každý den ráno se sprchuji studenou vodou. Nejdřív si udělám kávičku ke snídani, kouknu se na ranní zprávy a skočím do ledové sprchy. Obléknu se, a pokud jsem doma, vydám se na procházku a udělám poděbradské kolečko. Přestože jsem v důchodu, chodím do práce, protože se ještě necítím na gauč. Pracuji v Křečkově, tam jdu pěšky a vedu si kolo, zpět jedu na kole, přijdu domů a znova sednu na kolo a projedu se.

Od podzimu, jakmile se ochladí, chodíte plavat do Labe. Proč ne

na jezero?

Protože Labe je vždycky studenější než jezero. V zimě je navíc nádherně čisté. Každý mi povídá „jak do toho můžeš vlízt, je to špinavý“. Odpovídám, že je čistější než to slavné jezero v létě.

Kde v Poděbradech přesně trénujete?

Zpravidla plavu od mola u kanoistického oddílu směrem pod lávku. Případně běžím k „plyňáku“ za restaurací Labská Marina, vlezu do vody a plavu k molu. Pokud je voda nahoře zamrzlá, jdu pod elektránu a namířím si to pod most, otočím to zpět proti proudu a plavu kus zpátky, abych měl minimálně pět set metrů ve vodě. Neplavu na rychlost, ale na délku a čas. Potřebuji být co nejdéle ve vodě, protože na závodech máme zmíněný limit dvaadvacet minut. Při trénincích si to musím takzvaně odplavat, abych byl na závody dobře připravený.

Z domu u hlavní silnice jdete k řece i nazpátek v plavkách. To je součást tréninku?

Ano, je to součást otužování. Lidi v autech a na ulici na mě koukají, oči mají vykulený a zřejmě si říkají „odkud asi utekl“. Pomáhá mi to

například v okamžiku, kdy při závodech přijdete na start a v pár stupních klidně i deset minut čekáte, než se dostanete do vody. Doplavete a máte k dispozici vyhříváné stany, ale obvykle jsou všechny obsazené. Většinou tam ani nechodím a převlíkám se venku. Občas dělám recesi, že když jsou v zimě dva tři stupně, jedu z Křečkova z práce oblečený jen v krátkých kalhotách a ničím dalším. To už lidi nechápu. Říkám tomu suchý trénink.

Povídá se, že otužilci nemarodí. Fakt nejste přes zimu nemocný?

Ne. Pakliže chytnu infekční rýmu, mám ji za dva až tři dny pryč a s jiným průběhem než u lidí, co se neotužují. Navíc musím být opravdu v dobré kondici. Bez každoročních zdravotních prohlídek, zvláště zátěžového kardio vyšetření, nemůžete závodit. Odborníci spočítali, že když uplavete v zimě v řece jeden kilometr, energetický výdej těla je na úrovni haviřské směny. Cévy jsou stažené a srdce pracuje na jiný výkon než normálně. Mnohdy se přihodí, že závodníci

Pokračování rozhovoru na straně 8

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři, já vím, že dávat do srpnového čísla rozhovor se zimním plavcem je trochu divné, ale řekla jsem si, že v zimě s ním umí udělat rozhovor každý. Čekala jsem, že Zdeněk Hrdý bude z letního horka tak trochu nespávat, ale on je v pohodě. Jak říká, prostě přepne na letní program. Je to neskutečný borec, co plave v té nejstudenější vodě, co může být. Takže Vám naše povídání možná přinese i kýžený pocit ochlazení. Jinak doufám, že si léto užíváte plnými doušky. Vylétíte, kempujete, navštěvujete hrady a zámky. A tajemné zříceniny. Mám ráda jejich atmosféru i představy, jak mohly středověké stavby vypadat, když ještě byly celé. Pamatuji si, jak mě uchvátila zřícenina kláštera Rosa Coeli (Růže nebes) v Dolních Kounicích. Stála jsem mezi vysokými gotickými klášterními zdmi, modré nebe nad hlavou a nemohla se od magického místa odtrhnout. Nebo v úžasu koukám, jak jsou zdi středověkých hradů vytvořené z obrovského množství drobných úlomků lomového kamene. Neskutečná skládačka, která vznikla pod rukama tehdejších mistrů kameníků a zedníků ovládajících umění hradozdění. Je pochopitelné, že jim to zabralo spoustu času. Podle propočtů a odhadů Sdružení pro záchranu hradu Kumburku trvala výstavba (hradozdění) obvodových zdí podobně velkého hradu zhruba 18 500 pracovních hodin. Při šesti měsících stavební sezóny v roce to pro pěti až šestičlennou skupinu zedníků znamenalo přibližně deset let intenzivní práce. Inu, hrad je hrad a je neuvěřitelné, co lidé dřív dokázali. To vybudování poděbradského kukuřičného bludiště, tedy jeho vysekání a vytvoření zázemí, se vešlo do šesti hodin. Veškeré informace o této skvělé zábabě pro celou rodinu najdete na straně 3. O stránku dál se dozvíte, že pětice zdravých dezertů bez mouky, cukru a lepků od Hanky Martinkové dostala prestižní ocenění kvality KLASA. V článku o leknínech možná budete stejně jako já zírat na informaci, že tyto nádherné vodní květiny pamatují dinosaury. Tak hurá na deku, lehátko či lenošku, prostě jakýkoliv „hovnák“ (opravdu se jedná o slušný výraz, a sice obrozenecký novotvar pro místo, kde si lze dobře pohovět) a pěkné čtení! Omluva: V minulém čísle bylo na straně 8 v článku o novém projektu Lukáše Blažka – lezeckém centru Climb24 – mylně uvedeno, že Lukáš devátým rokem provozuje poděbradskou tělocvičnu GYM24. Správně mělo být sedmým rokem. Lukášovi se za chybu omlouvám. Všem zájemcům o lezení pak sděluji, že lezecké centrum Climb24, které lze najít mezi Novou Vsí a Ohradou, je již otevřeno. Monika Langrová, šéfredaktorka


**SOUND
TRACK**




**ZAPOJTE
SE DO
SOUTĚŽÍ
NA FACEBOOKU
A INSTAGRAMU**



VYCHUTNEJTE SI RECEPTY NEJEN PRO FILMOVÉ
VEČERY V REŽII **PAVLA BERKYHO**.
HLAVNÍ ROLI HRAJÍ PRODUKTY MILKO.

UVIDÍME SE NA FESTIVALU FILMOVÉ HUDBY
SOUNDTRACK PODĚBRADY.
NENECHTE SI V **NEDĚLI 30. 8. 2026 OD 11 HODIN**
UJÍT **PAVLOVU COOKING SHOW**
PŘED MILKO MLÉČNÝM BAREM
NA PODĚBRADSKÉ KOLONÁDĚ.

TĚŠÍME SE!

KDE SE MŮŽETE SETKAT S NAŠÍ KAMPAŇÍ? ZAČÍNÁME **10. SRPNA!**



PAVEL BERKY
AUTOR RECEPTŮ & SEMIFINALISTA
SOUTĚŽE MASTERCHEF ČESKO

Inzerce

Dvě energie, jedno místo

Nová čerpací
a nabíjecí stanice

LOUDA AUTO+



Nafta a benzín



Nabíjení až 150kW



Voda do ostřikovačů

Najdete nás u:



Dálnice D11,
Exit 35 Poděbrady



Z MĚSTA

Jen se tak trochu ztratit v kukuřičném bludišti

Léto je v plném proudu, a tak se na chvíli odpoutejme od městských investic, oprav a komplikací, a pojďme za zábavou. Poděbrady se staly dvaadvacátým místem v republice, které má svoje kukuřičné bludiště.

 Text a foto: Monika Langrová

Za vynálezce moderního kukuřičného bludiště je považován americký kreativní producent Don Frantz. Myšlenka ho napadla při pohledu na kukuřičná pole z okna letadla. S pomocí britského designéra Adriana Fishera vytvořil v roce 1993 v městě Annville v Pensylvánii první bludiště s názvem The Amazing Maize Maze čili Úžasné kukuřičné bludiště. Cesty byly ručně vyřezány do pole o rozloze tří akrů a tvořily obraz dinosaura jménem Cornelius. Atrakce získala zápis do Guinnessovy knihy rekordů a okamžitě přilákala tisíce lidí. V České republice se tato tradice rozvinula před deseti lety díky projektu Kukuřičáci, který v současnosti nabízí více jak dvě desítky areálů po celé zemi. Tím nejnovějším je bludiště v Poděbradech, které



se nachází v blízkosti Revoluční ulice, šikmo naproti zázemí firmy Plaček Pet Products (pro snadné nalezení stačí v navigaci Mapy.cz nebo v Google mapách zadat „Kukuřičné bludiště v Poděbradech“). Kukuřice je zde již vzrostlá a dosahuje výšky téměř tři metrů. Venkovní zábavný labyrint v kukuřičném poli je vhodný pro rodiny s dětmi, školy, tábory i výletníky. Návštěvníci

procházejí kukuřičnými uličkami, hledají cedulky, luští tajenku a mohou si tak bloudění zpestřit hrou pro děti nebo dospělé. Bludiště je otevřené během prázdnin denně od 9.00 do 20.00. V provozu by mělo být také v září, podle aktuálního stavu kukuřice a termínu sklizně. Vstupné je 120 korun pro dospělé a 95 korun pro děti od 3 do 15 let. V nabídce je také rodinné vstupné a na místě je

možné zakoupit drobné upomínkové předměty. Chodby lze procházet s kočárky i s pejsky na vodítku, jejich celková délka je 1,9 kilometru. Parkovat se dá přímo u vstupu

do bludiště. V pátek 14. srpna je na poděbradském bludišti naplánované noční bloudění. Během této akce návštěvníci procházejí chodbami po setmění, čeká

je jiná hra než přes den a atmosféru doplňují strašidla. Aktuální informace k bludišti, otevírací době, vstupnému i případným změnám je možno najít na www.kukuricaci.cz.



KRÁTCE

 Text: Lukáš Hladký

Školu čeká rozšíření

Základní škola Václava Havla bude opět o něco větší. Město vypsalo zakázku na provedení stavebních úprav ve 3. patře školní budovy na východní straně objektu. Nejprve dojde k demolici stávajícího střešního pláště školy a odstranění předsazeného vstupu, poté bude realizována nástavba. Celý objekt díky tomu bude výškově zarovnan, podobná dostavba vznikla v roce 2023 na západní straně školy. V nových prostorách budou dvě kmenové učebny, dva kabinety a přístupová chodba. Kromě toho dojde k úpravě vzduchotechniky nebo k realizaci nového bleskosvodu. Stavba má začít během podzimu a trvat bude sedm měsíců.

Další silnice uzavřena

Další dopravní stavba, která komplikuje na tři měsíce život řidičů z Poděbrad a okolí. Začátkem srpna odstartovala rekonstrukce silnice II/611 v Přední Lhotě mezi kruhovými objezdy u Tesca a u obchodního centra Pískovka. V úseku bude položen nový asfalt nebo opravena krajnice. Oprava je součástí velké zakázky, která běží již od dubna minulého roku. Od této doby opravuje firma M-Silnice úsek mezi Kostelní

a Přední Lhotou. Koncem července pracovníci dokončili opravy ve východní polovině Pískové Lhoty (od hřiště po kruhový objezd v Přední Lhotě) a přesunuli se na druhou část silnice v obci. Zde budou pracovat až do konce října, stejně jako v úseku mezi kruhovými objezdy.

Do Prahy místo ČD RegioJetem

Do soutěže na poskytovatele dopravy na železniční lince R10 z Prahy do Hradce Králové přišly dvě nabídky, které nyní ministerstvo dopravy posuzuje. Vybraný dopravce by měl začít na této lince jezdit od prosince 2028. Vedle Českých drah, které na lince jezdí v současnosti, má o provoz na této rychlíkové lince zájem i RegioJet. Ten také nabídl podstatně lepší cenu – od ministerstva požaduje za průměrný provozní den platbu 359 719 Kč, ČD chtějí 523 343 Kč. Šestiletá smlouva s možností prodloužení o dva roky pokryje stávající provoz rychlíků Hradečan a Krakonoš. Rychlíky mezi Prahou a Hradcem Králové mají jezdit stejně jako nyní každou hodinu, až do Trutnova pojedou každý druhý spoj. Vysoutěžený dopravce nemusí nasadit nová vozidla, zaručit ale musí klimatizaci, dostupný informační systém, zásuvky, wi-fi nebo prodej občerstvení na palubě. Soupravy musí zvládnout jízdu 140 km/h, podmínkou je ETCS a základní kapacita 300 míst.

Opravy chodníků mohou začít

Smlouvy s firmami, které zajistí dvě větší opravy chodníků, byly podepsány. V ulicích Cukrovarská a Dr. Filipa budou opraveny chodníky po obou stranách komunikace, dojde k odstranění starých konstrukčních vrstev, provedení nových podkladních vrstev, osazení obrubníků, pokládce nových povrchů z betonové dlažby a úpravě vjezdů k nemovitostem. Práce mají začít v srpnu a trvat budou dva měsíce. Zakázku vyhrál Luboš Jelínek s cenou 3,6 milionu korun. Zakázku na rekonstrukci zpevněných ploch před vchodem do budovy Gymnázia Jiřího z Poděbrad vyhrála společnost AVE Kolín, a to s cenou 722 tisíc korun. I zde má oprava začít během léta a potrvá asi šest týdnů. Na ploše o rozloze cca 17 × 10 metrů, které vévodí dřevočervenolisté buky, dojde nejprve k odstranění starého degradovaného asfaltu a podkladních vrstev. Poté bude realizována nová dlážděná plocha ze šedé žulové mozaiky, osadí se kamenné obrubníky a upraví se okolí stromů.

Do Křečkova objíždkou

Obec Křečkov se dočká rekonstrukce povrchu všech svých silnicí. Krajskou zakázku vyhrála firma STRABAG s cenou 22,68 milionu korun, opravy potrvají půl roku. Práce jsou rozděleny do tří etap, ta první odstartuje v pondělí 10. srpna

a potrvá do konce října. V tomto termínu bude opravována jižní silnice III/33016, která vede od začátku obce až ke křižovatce na Pátek. Tato část silnice bude zcela uzavřena, do Křečkova tedy nebude možné dojet od Velkého Zboží. Po dokončení této etapy se stavební stroje přesunou na druhou část silnice od křižovatky až po výjezd na Budiměřice, poslední etapa se poté bude týkat silnice III/32917 od křižovatky a ve směru na Pátek.

Pátá velká kontejnerová zakázka

Město vypsaló zakázku na realizaci páté etapy výstavby polopodzemních kontejnerů. V rámci ní budou realizovány stavební práce pro umístění nových velkokapacitních kontejnerů na čtyřech místech. Ve Velkém Zboží vznikne nové sběrné místo vedle železniční trati mezi ulicemi U Plynovodu a Na Příkopě jako náhrada za kontejnery na konci ulice Truhlářská. V Koutecké čtvrti bude zcela nové stanoviště v Seifertově ulici, jen několik metrů od Koutecké ulice a výjezdu z města. Na ostatních dvou místech nové polopodzemní kontejnery vzniknou přímo na místě původního sběrného stanoviště, konkrétně v Kluku v ulici Kolínská u hřbitova a v Polabci v ulici Růžová, kde se pouze nádoby přesunou kousek od silnice. Na všech nových stanovištích bude celkem 6 kontejnerů, z toho 2 na papír,

2 na plast, 1 rozdělený na sklo barevné a sklo čiré, a 1 rozdělený na kovy a na elektroodpad. Součástí zakázky není dodávka a instalace samotných nádob, které již město pořídilo za přibliž-

ně 3 miliony korun od firmy MEVA-TEC. Stavba má začít letos v říjnu, vítězná firma dostane na dokončení veškerých prací téměř celý rok.

Pronajmu nebytové prostory 400 m², vjezd s dvorem 200 m², součástí je byt 1+1, Nymburk, Purkyňova 393. Tel. 777 936 493.



Apartmány
Poděbrady | Libice nad Cidlinou



Tel. 777 936 493

www.apartlibice.cz

GASTRONOMIE

Dezerty Hanky Martinkové bez mouky, cukru a lepku mají značku kvality KLASA

Poděbradská firma Low Carb v srdci, za níž stojí Hanka Martinková, bezesporu patří mezi nejlepší české firmy a cukrárny, které se specializují na low carb dezerty (bez mouky a cukru). Důkazem je skutečnost, že pět druhů Hančiných dezertů dostalo národní cenu kvality KLASA.

Text: Monika Langrová
Foto: Petr Vreštiak a archiv H. Martinkové

Kávové zrno z bílé čokolády, Pistácie v bílé čokoládě s jahodovým pyré, Kokosová polokoule plněná mango & maracuja, Extra čoko s ganache z bílé čoko a tonky, 3D mango. To je pětice dezertů Hanky Martinkové bez cukru, mouky a lepku, které

vznikají ve výrobě na poděbradské Bažantnici a které nově nesou logo KLASA. „Od začátku jsem věděla, že nechci vyrábět dezerty jen bez mouky a cukru. Chtěla jsem, aby byly poctivé, z kvalitních surovin a hlavně opravdu chutné,“ vysvětluje Hanka. Při přípravě dezertů používá mandle, pistácie, vlašské a lískové ořechy, kokos, kešu, 100% ořechové máslo, mascar-

pone, 40% smetanu ke šlehání (žádné našlehané prášky), máslo, kokosový olej, vejce, kvalitní low carb čokoládu a lyofilizované ovoce. Ovocné náplně, pyré a džemy si připravuje sama z ovoce bez přidaného cukru. Sladí přírodním nekalorickým sladidlem erythritolem místo běžného cukru. To, co v Hančiných dezertech nenajdeme, je mouka, a to ani ta pseudobezlepková, lepek, sója a luštěninové

směsi, cukr, ztužené tuky, palmový olej či levné náhražky surovin. A nepoužívá ani zbytečná umělá dochucovadla nebo aditiva. „Každý dezert vyrábím ručně a zakládám si na tom, aby zákazník přesně věděl, co jí. Mým cílem je ukázat, že i dezert bez cukru, mouky a lepku může chutnat lépe než ten klasický. Proto ke každému receptu přistupuji s důrazem na kvalitu, chuť a poctivou

výrobu,“ uvádí Hanka Martinková. Díky tomu pět jejích dezertů získalo od Ministerstva zemědělství ČR prestižní národní značku kvality KLASA. „Měsíc předtím, jsem si o značku požádala, jsem si u státní laboratoře nechala oficiálně potvrdit, že moje výrobky jsou bezpečné. Spolu s potvrzením o bezpečnosti jsem potom na ministerstvo zemědělství odevzdala vzorky dezertů, od každého druhu pět

kusů. Ty prošly hodnotitelskou komisí a během několika dnů mi přišla zpráva, že všech pět přihlášených dezertů dostalo značku KLASA. To mě potěšilo,“ říká Hanka Martinková a jedním dechem dodává, že ve své práci vidí posun, který si před sedmi lety, kdy svou firmu Low Carb v srdci zakládala, nedovedla představit. Samotná příprava jednotlivých dezertů si vyžaduje tři dny. „Výroba chvíli trvá. Nejprve si musím uvařit pyré, nechat ho zchladit a pak dát do formičky zamrazit. Další den dám tento vklad do smetanového základu ve formičce a nechám do druhého dne zamrazit. Ve finále to po vyndání z formičky namočím do čokolády.“ Hotové výrobky si mohou zákazníci v pátek až neděli zakoupit v okýnku Low Carb v srdci v ulici U Struhy, případně se s Hankou Martinkovou potkat v jejím trucku na některé z letních akcí. Vybírat si mohou z dvanácti až šestnácti druhů, které Hanka připravuje, včetně populárních mini zmrzlinek. Aktuálně také dodává své dezerty do představení Amadeus v Divadle Na Fidlovačce. „Pořád mě to baví. A pořád zastávám názor, že když tam dáte poctivé čerstvé suroviny, nemůže to chutnat špatně. Zákazníci za mnou jezdí z celé republiky, dokonce i ze Slovenska. To mě vždycky mile překvapí. Mám spoustu nápadů a nechci usnout na vavřínech. Ráda se inspiroji ve světě a přetvářím to do podoby, která dává smysl i českým zákazníkům. Chci dál posouvat hranice low carb cukrářiny a ukazovat, že dezerty bez cukru, mouky a lepku patří mezi to nejlepší. Mým velkým snem je dostat svoje dezerty na prestižní společenské akce. Zároveň chci zůstat věrná poctivým surovinám, ruční výrobě a dezertům, které lidem přinášejí radost bez zbytečných kompromisů,“ uzavírá Hanka Martinková.



ŠKOLY

Rok s Erasmem na hotelovce Poděbrady: nová přátelství, zkušenosti i odvaha

Když jsme před rokem na Hotelové škole Poděbrady začínali realizovat projekt Erasmus+ s názvem Objevujeme inovativní přístupy v Evropě, netušili jsme, kolik zážitků, nových přátelství a cenných zkušeností nám přinese. Díky získanému grantu mohli studenti i učitelé po celý školní rok poznávat Evropu nejen jako turisté, ale především jako budoucí profesionálové ve svém oboru.

Text: Mgr. Věra Kuklíková
Foto: archiv Hotelové školy Poděbrady

Naši studenti reprezentovali školu na řadě mezinárodních soutěžích. Dvě studentky vyrazily do Prešova na soutěž Eurocup 2025, dva barmani se zúčastnili prestižního G&T Cupu ve slovinském



Bledu a trojice studentů zamířila do lotyšské Rigy na soutěž evropských hotelových škol. Právě tam jsme měli velký důvod k radosti – studentka Adéla Šmejkalová získala skvělé 3. místo v baristické soutěži. Úspěch však nebyl jen o medailích. Každá cesta znamenala možnost poměřit své dovednosti s vrstevníky z jiných zemí a získat inspiraci pro další profesní růst. Velkou radost nám přineslo také partnerství s francouzskou školou Lycée Pontarcher ve Vesoulu. V prosinci odjela skupina šesti studentů na týden do Francie, kde se zapojila do běžné výuky a odborného výcviku. Vyvrcholením pobytu byla příprava českého menu z místních surovin pro hosty

školní restaurace. Francouzští návštěvníci tak mohli ochutnat například svíčkovou nebo karlovarský knedlík a naši studenti si vyzkoušeli, jaké to je představovat českou gastronomii v zahraničí. V březnu jsme naopak přivítali francouzské studenty u nás v Poděbradech. Společně jsme pracovali, učili se a poznávali rozdíly i podobnosti našich kultur. Na konci školního roku pak šest studentek odjelo na dvoutýdenní odbornou stáž do francouzského Rodezu, kde pracovaly v restauracích



a bistrech. Pro mnohé z nich to byla první zkušenost s prací v zahraničí a zároveň velká příležitost vyzkoušet si své znalosti v praxi. Erasmus ale nebyl určen pouze studentům. Také naši učitelé se vydali za inspirací do zahraničí. Absolvovali odborné kurzy na Tenerife, v Amsterdamu, Dublinu a Helsinkách, odkud si přivezli nové nápady do výuky i cenné kontakty na kolegy z celé Evropy. Za celý rok jsme si znovu uvědomili, že Erasmus není jen o cestování. Je především o odvaze vystoupit ze své komfortní zóny, poznat nové prostředí, komunikovat v cizím jazyce a zjistit, že člověk zvládne mnohem více, než si původně myslel. A snad nejkrásnější odměnou pro nás byly věty, které jsme od studentů po návratu slyšeli nejčastěji: „Paní učitelko, ještě bychom tam zůstali, bylo to super!“ Právě v těchto slovech se skrývá skutečný smysl programu Erasmus+, a to radost z objevování, nová přátelství, profesní růst a zážitky, které zůstávají na celý život.

Tip na výlet

Prázdniny na zámku Dobříš

Návštěvníci zámku Dobříš mohou každý den mimo pondělí zavítat do zámecké expozice (9.00–17.00), projít se francouzským parkem (9.00–18.00), navštívit oranžerii s jedinečnou iluzivní malbou

a aktuálními výstavami. Jednou z hlavních letošních akcí jsou komentované večerní prohlídky francouzského parku a potměnělé oranžerie v termínech 12. 8. a 26. 8. vždy od 20.00 a 21.00. Vstupenky je možné zakoupit online i v návštěvnickém centru zámku. Více informací na www.zamekdobris.cz. (mfr)

NOVINY PRO PODĚBRADY

Tiráž

měsíčník • vychází první čtvrtěk v měsíci

Vydává: Mgr. Monika Langrová • Korespondenční adresa: nám. T. G. Masaryka 616, 290 01 Poděbrady • IČO: 09337067
• Registrace: MK ČR E 23991
• Telefon: 723 550 281 • E-mail: redakce@novinypropodebrady.cz
• www.novinypropodebrady.cz
• Šéfredaktorka Mgr. Monika Langrová
Stálí spolupracovníci: Lukáš Hladký, PhDr. Jana Hrabětová, Milan Čejka, Ing. Boris Cacara
• Grafická úprava: Tomáš Čivrný
• Inzerce: viz výše uvedené kontakty
• Náklad: 1 200 výtisků
• Tisk: Tiskárna BOFTISK, s. r. o.

Příští číslo vyjde ve čtvrtek 3. 9. 2026

TERMÍNY VYDÁNÍ V ROCE 2026
č. 10 – 1. 10., č. 11 – 5. 11., č. 12 – 3. 12.

UZÁVĚRKA DODÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ A PODKLADŮ
PRO INZERCI JE VŽDY K 15. PŘEDCHOZÍHO MĚSÍCE

CENÍK INZERCE | PŘEDCHÁZEJÍCÍ ČÍSLA K PŘEČTENÍ
VE FORMÁTU PDF najdete na www.novinypropodebrady.cz.



PŘÍRODA

Lekníny, stulíky a jejich obyvatelé

Léto je v plném běhu a v pobřežních vodách rybníků, slepých ramen Labe a dalších vodních toků našeho města můžeme obdivovat pestrý svět tamních rostlin a jejich hmyzích obyvatel.

Text: Ing. Boris Cacara
Foto: Miloslav Beránek

Pozornost si určitě zaslouží bílé lekníny. Na Poděbradsku z obou původních druhů ve volné přírodě roste nejspíše jen leknín bílý (Nymphaea alba). Druhý původní druh, leknín bělostný (Nymphaea candida), který je velice citlivý na zabahnování vodních ploch, na přemnožení řas a kolísání hladiny, zřejmě tak snadno neuvidíme. Oba druhy se dají rozeznat podle uspořádání žilek na listech a podle detailů na květech. Výskyt původních leknínů ve vodních tocích není častý, zaslouží si proto stálou



ochranu. Zpravidla v městském prostředí spatříme vysazené kultivary. Jak leknín bílý, tak leknín bělostný patří mezi kriticky ohrožené rostliny naší přírody. Přispívá k tomu zejména skutečnost, že na původních lokalitách je vlivem vysychání nízká hladina vody (leknínu svědčí větší hloubka mezi 70 a 150 centimetry), dále přemnožené řasy, znečištěná voda nebo konkurence dalších vodních rostlin. Vedle výjimečně velkého květu, jenž dosahuje až 10 centimetrů, jsou lekníny zajímavé například tím, že jde o jednu z vývojově nejpůvodnějších krytosemenných

rostlin, které se objevily na naší planetě – téměř před 90 miliony lety. Další zajímavostí je, že oddenky mají vysoký obsah škrobu. V minulosti se dokonce sušené a rozemleté kořeny konzumovaly podobně jako brambory. Pro své antibakteriální účinky sloužily také jako lék proti kašli a střevním potížím. Stulík žlutý (Nuphar lutea) je na tom z hlediska ohrožení mnohem lépe. Stejně jako leknín patří do čeledi leknínovitých. Snese však menší i větší hloubky, optimálně mezi 50 až 200 centimetry, je proto schopen se adaptovat i na sušší léta.

Stulík navíc úspěšně konkuruje řasám. Ve vodních nádržích funguje jako přírodní čistíčka. Z bahna a vodního sloupce je schopen odebírat pomocí mohutných kořenů většinu živin (např. dusík a fosfor), a tím zamezuje růstu řas a sinic. Do vody rovněž vylučuje specifické metabolity, které jsou pro tyto nižší organismy toxické. Tím stulík žlutý pomáhá udržovat biologickou rovnováhu a na místech, kde roste, přispívá k průzračné vodě. Pro člověka byl odpradáva užitečný i jako potravina, jeho kořen a semena se dají taktéž konzumovat. V polabských vodách Poděbradska se vyskytují i další bahenní vodní rostliny. Na místech, kde voda kolísá a kde je místy jen bahno, neunikne pozornosti šmel okoličnatý (na snímku). Vyniká nápadnými růžovými květy, specifickými trojúhelníkovitými listy, a především výškou až 1,5 metru. Botanicky je to unikát, spolu s lekníny a stulíky patří k nejstarším krytosemenným rostlinám. Ale do dnešních dnů je z čeledi šmelovité znám jen jediný zástupce – šmel

okoličnatý, odborně je to čelad monotypická. Oddenek šmele je jedlý a bohatý na škrob. Výživnou hodnotu rostliny znaly již národy střední Asie. Oddenky byly sbírány a po vysušení používány na mouku. I divoká prasata o obsahu živin vědí a z bahna často škrobnaté oddenky šmele vyrývají. Široké listy vodních rostlin slouží jako stanoviště pro četné druhy hmyzu. Poděbradský fotograf Miloslav Beránek zachytil skupinu šidílek páskovaných při namlouvání na stulíku žlutém. Za vhodného počasí se objeví mezi stébly vodních rostlin i desítky těchto jedinců. Samec má jasně modré zbarve-

ní. Samice má naproti tomu barvu těla proměnlivou, může být zelenavá, olivově zbarvená, nahnědlá i modrá. Pro rozmnožování šidílek jsou důležité listy, stonky a kořeny vodních rostlin, jako jsou stulíky a lekníny, tedy částečně ponořená vegetace. Samice na tyto plovoucí ostrovy naklade vajíčka. Členité prostředí zmíněných rostlin jim poskytne úkryt před rybami a žábami a zároveň odtud mohou larvy šidílek lovit menší živočichy, tedy larvy komárů, červů a jiného vodního hmyzu. Šidélko v tomto stadiu larvy stráví většinu své existence, asi jeden rok, zatímco ve stadiu dospělce necelé tři týdny.



HISTORIE

Poděbradské sklo
Seriál k 150. výročí založení sklárny

Text: PhDr. Jana Hrabětová
Foto: archiv Polabského muzea

Výroba ve znárodněné sklárně

Pokud se týká sortimentu zboží, vyráběného v poděbradské sklárně, byl v prvních letech národního podniku stále velmi různorodý. Přes zavádění různých novinek a zlepšení, dbalo se stále na zachování tradičního ručního charakteru výroby. Zejména broušené výrobky opouštěly závod jen v malých sériích. Vedle olovnatého křišťálu zde zůstala ještě nějaký čas výroba technického a laboratorního skla, zavedeného za okupace a pokračovalo se také ve výrobě sifonových lahví.

Výrobky podle návrháře
V roce 1951–2 byla nově zahájena výroba předlisu a olovíslu. K tehdejší výrobě z technického skla patřily prismy, kyvety, regenerační lahve, vodoznaky, brýlové čočky atd. Kromě toho se v závodě Smola stále vyráběla žádaná sodnodraselná „hranovka“ bílé a kouřové barvy. Ještě v roce 1955 se vyráběly sifonky v poděbradské sklárně na šesti pánvích, ve zbývajících



18 pánvích se připravoval osmnáctiprocentní olovnatý křišťál na broušení. Na zbylých šesti pánvích byl zaveden čtrnáctiprocentní křišťál určený na lis. Tradičním ručním způsobem pokračovalo také broušení skla. Technika se v podstatě neměnila, jen se zkvalitňovaly brusy. Železná brusná kolečka nahradila karborundová a k zjemnění řezů se používaly umělé kameny. Rovněž leštění výrobků se nadále provádělo výhradně v kyselinách a leštilo se filcem. Sortiment skla rozšířily stovky nových vzorů, zavádělo se mnoho novinek jako výlisky, olovíslu a předlisované sklo. Za řadou výrobků i z této doby stál první profesionální návrhář firmy František Šorm, který ve sklárně působil téměř nepřetržitě od roku 1928 až do roku 1964, kdy odešel do penze. Mnohé z jeho návrhů ho přežily, a dokonce některé z nich jsou využívány dodnes. Od roku 1948 byl jeho spolupracovníkem

a pak pokračovatelem návrhář František Grüssel. Po nástupu dalších návrhářů Vladimíra Žahoura a Jiřího Řepásky bylo v podniku v roce 1955 zřízeno nové technicko-výtvarné středisko, které začalo významně ovlivňovat všechnu další návrhovou činnost.

Téměř 500 zaměstnanců
Pro zajímavost budiž uvedeno, že počátkem padesátých let minulého století pracovalo v poděbradské sklárně 263 odborných a zaučených zaměstnanců mužů, 31 žen, 47 pomocných sil mužských, 36 ženských, 42 učňů, 42 trestanců a 28 úředníků včetně sedmi žen. Průměrná mzda skláře v Poděbradách tehdy byla 6 417 Kč, kuliči si vydělali v průměru 6 248 Kč. Hladinář a hranař brali měsíčně 8 120 Kč, ale pracovali bez ohledu na pracovní dobu bez přesčasových příplatků. Průměrná mzda ve spotřebním průmyslu byla jen o málo nižší.



Přestože se u sklářů a kuličů stále zachovával charakter ruční, všechny ostatní práce se postupně mechanizovaly. Projevilo se to na rostoucí produkci, z níž bylo stále větší procento dodáváno na export. Podle novinové zprávy (Nymbursko 1961) se například v roce 1959 vyrobilo za půl roku tolik výrobků jako za celý rok 1953, přičemž počet zaměstnanců stoupl o pouhých 16 procent. Přispělo k tomu hlavně soustředění výroby do jednoho závodu, zrušení asi šestiny dosavadních provozoven a také zavádění směnného provozu. Ve stejném období 1953–1959 byly velkoobchodní ceny skla sníženy o 20 procent a o stejné procento se snížily i náklady na 1 korunu výroby.

Vzorný exportní podnik
Úspěchy poděbradské sklárny od prvních poválečných let byly založeny na chuti lidí do práce v osvobozené vlasti, která se hned z iniciativy komunistů

převáděla na budovatelské úsilí. Při všem tom snažení nebylo divu, že podnik vítězil v socialistických soutěžích mezi sklářskými podniky v celé republice. Od roku 1950 přebíral řadu diplomů, čestných uznání a putovních standart. Dobré výsledky za léta 1950–1956, doložené většinou předčasným splněním a překročením ročních plánů, učinily z poděbradského závodu „vzorný exportní podnik“, jehož produkce byla z více než 90 % určena pro zahraniční odběratele. Tento titul obdržela sklárna v roce 1955 se souhlasem tehdejšího ministra zahraničního obchodu R. Dvořáka. O rok později dostala sklárna osobní dopis ministryně průmyslu B. Macháčové se sdělením, že se opět ve „vzorném plnění exportních dodávek“ umístila na jednom z předních míst. Nejvyšší ocenění v podobě zlaté medaile se dostalo českému sklu ve velké konkurenci na

světové výstavě v Bruselu v roce 1958. Svůj podíl na tom měla i poděbradská sklárna, která za tento mezinárodní úspěch získala zvláštní čestné uznání. Další zlaté medaile pak dostávali čeští sklářští veletržníci a průmyslových výstavách po celém světě. V roce 1956 u příležitosti 80. výročí založení poděbradské sklárny se konala v bývalé hradní kapli ve spolupráci s tehdejšími Krajským muzeem první velká výstava o celé historii sklárny a životě sklářů. Její součástí byla i obdivuhodná velká kolekce nejlepších zdejších sklářských výrobků.

Na snímku jsou sklářští výtvarníci z té doby (zprava): František Šorm, František Grüssel a Jiří Řepásek.



KULTURA

Soundtrack
Poděbrady 2026
promění celé
lázeňské město
v jedno velké
festivalové pódium

Poděbrady se už po jedenácté stanou od 27. do 30. srpna místem setkání milovníků filmové hudby, filmu i výjimečných kulturních zážitků.

 Foto: archiv Festivalu Soundtrack

Mezinárodní festival filmové hudby a multimédií Soundtrack Poděbrady 2026 nabídne mimořádně pestrý program, který se nebude odehrávat jen na hlavních festivalových scénách. Festival opět oživí celé centrum města i lázeňskou kolonádu, kde na návštěvníky čeká řada



koncertů, besed, živých vysílání i dalších akcí – a zcela zdarma. Jedním z vrcholů letošního ročníku bude světová premiéra koncertního uvedení legendárního filmu Tmavomodrý svět. Hudbu Ondřeje Soukupa živě provede Komorní filharmonie Pardubice přímo pod promítaným snímkem. Do Poděbrad při této příležitosti dorazí početná delegace tvůrců v čele s režisérem Janem Svěrákem a autorem filmové hudby Ondřejem Soukupem. Silným zážitkem bude také

symfonický koncert Best of Bond, který připomene nejslavnější melodie z filmů o Jamesi Bondovi v podání Unique Orchestra. Milovníci filmové hudby se mohou těšit na koncertní show Soubor klavírů, ve které se představí Ondřej Brzobohatý a Ondřej Brousek s výběrem největších filmových hitů.

Na své si přijdou i fanoušci populární hudby. Do Poděbrad přijede skupina Queenie, považovaná za nejlepší světový tribute band legendárních Queen, která přiveze velkolepou show známou z loňského koncertu v pražské O2 areně. Výjimečným hostem bude též držitelka Oscara Markéta Irglová, která vystoupí společně se smyčcovým kvartetem. Chybět nebude ani Bára Basiková se svou kapelou. Společně s režisérkou Helenou Třeštíkovou představí nový časosběrný

dokument Bára Basiková, který měl letos premiéru na Mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary. V hlavním programu se dále představí Klára Vytisková nebo skupina Ohm Square.

Festival si zachovává svou soutěžní část. Odborná porota bude vybírat nejlepší soundtrack k celovečernímu filmu i televiznímu seriálu. Soutěžní snímky budou promítány v několika festivalových kinech rozmístěných po městě. Velkým lákadlem bude rovněž Festivalová odpočívárna, která nabídne inspirativní diskuse, besedy a setkání s osobnostmi filmu i hudby. Právě zde budou mít návštěvníci možnost nahlédnout do zákulisí filmové tvorby a poznat její tvůrce z bezprostřední blízkosti.

Významnou součástí festivalu se stane i bohatý program na lázeňské kolonádě. Na venkovním podiu vystoupí například letošní objev Cen Anděl Marie April nebo talentovaná slovenská



zpěvačka Tamara Kramar. Atmosféru festivalu obohatí živé vysílání Českého rozhlasu Radiožurnál, který bude v pátek i v sobotu vysílat přímo z lázeňské kolonády a přivítá řadu zajímavých festivalových hostů. Pořadatelé letos připravili také několik novinek. Jednou z nich je návrat legendární televizní soutěže Videostop, kterou přímo před diváky oživí její dlouholetý moderátor Jan Rosák. Po roční pauze se na Soundtrack vrací populární kinobus. V sobotu večer navíc nabídne krátké filmy z dílny pražské Filmové a televizní Fakulty múzických umění.

Festival slavnostně zahájí česko-americká formace The Insiders koncertem největších rockových filmových hitů. Závěr festivalu bude patřit hudebníkovi, showmanovi a beatboxerovi En.Dru, který vystoupí společně s vynikajícím kytaristou

Kirilem Yakovlevem. Velkou předností Soundtracku Poděbrady zůstává jeho otevřenost. Zahajovací a závěrečný koncert, stejně jako kompletní program na lázeňské kolonádě a v přilehlém parku, jsou pro návštěvníky zdarma. Festival tak nabízí jedinečnou příležitost zažít špičkovou filmovou hudbu, koncerty, setkání s významnými osobnostmi i neopakovatelnou atmosféru přímo v kulisách poděbradských lázní.

Jedenáctý ročník festivalu Soundtrack Poděbrady potvrzuje, že nejde jen o přehlídku filmové hudby, ale o několika-denní kulturní událost, která promění celé město v živou scénu plnou hudby, filmu a inspirativních setkání. (fsp)

Podrobný program s informacemi na plakátech a na www.soundtrackfestival.cz.



KALENDÁŘ AKCÍ

Středa 5. 8. | Krvavý soud aneb Kutnohorští havíři | Havířský kostelík | 20.00 | Vstup volný | Scénické čtení hry J. K. Tyla v provedení Divadelního spolku Jiří Poděbrady, **hosté: Igor Bareš a Marek Vašut**
Pátek 7. 8. | Koncert skupiny Takhraj | Kavárna HeArt Cafe na 1. nádvoří zámku | 17.30 | 180 Kč | Komponovaný pořad Andělská počta: autorské písně Zuzany Navarové z let 1999–2004
Pátek 7. 8. – Sobota 8. 8. | Poděbradský festival vína 2026 | Jiřího náměstí | 12.00–22.00 | Více informací na straně 7
Pátek 14. 8. – Sobota 15. 8. | Slavnostní noční osvětlení jezdecké sochy krále Jiřího | Jiřího náměstí | 20.30–5.00 | 130. výročí odhalení sochy B. Schnircha
Sobota 15. 8. | Skanzen v pohádkách Zdeňka Trošky | Polabské národopisné muzeum Přerov n. L. | 10.00–16.00
Sobota 15. 8. | Koncert smyčcového kvarteta Fashion Strings | Jiřího náměstí | 21.00–22.00 | Vstup volný
Pátek 21. 8. | Koncert skupiny Mameluk | Kavárna HeArt Cafe na 1. nádvoří zámku | 17.30 | 180 Kč
Neděle 23. 8. | A. Vivaldi. Čtvero ročních období a další hudební skvosty | Centrální lázeňský park | 15.00 | Vstup volný | Koncert v podání houslového virtuosa M. Ambroše a Ambroš Ladies Quartet. Program k znovuotevření zrekonstruované části městského parku.

Každý pátek | Procházky s Bílou paní Poděbradskou | Sraz pod schody od mostu směrem k Havířskému kostelíku | 20.00 | Tradiční historické kostýmované procházky v režii Divadelního spolku Jiří | Dospělí 100 Kč, děti 70 Kč

Zámecký biograf

Není-li uvedeno jinak, začátek promítání je v 19.00. V pondělí se nepromítá.
So 1. 8. v 16.00 **MIMONI A MONSTRA** | So–Ne 1.–2. 8. **DOVOLENÁ V ČESKÉM RÁJI** | Út 4. 8. **ŠEDÁ ZÓNA** | St 5. 8. **PĚT ŠVESTEK** | Čt 6. 8. **ZMRZLINÁŘ – PREMIÉRA** | Pá 7. 8. **GRAMŮ** | So–Ne 8.–9. 8. v 16.00 **TLAPKOVÁ PATROLA: DINOSAURÍ FILM** | So–Ne 8.–9. 8. **BARDOTKY** | Út 11. 8. **VOLÁNÍ VODY** | St 12. 8. **PO VEČERCE** | Čt 13. 8. **KONEC OAK STREET – PREMIÉRA** | Pá 14. 8. **MISTRYNĚ** | So 15. 8. v 16.00 **TAJEMSTVÍ KŘIŠTÁLOVÉ PLANETY** | So–Ne 15.–16. 8. **BOJOVNÍK** | Út 18. 8. **SMRT ROBINA HOODA** | St 19. 8. **BARDOTKY** | Čt 20. 8. **INSIDIOUS: JSOU MEZI NÁMI – PREMIÉRA** | Pá 21. 8. **CHICA CHECA** | So 22. 8. v 16.00 **TOM A JERRY: KOUZELNÝ KOMPAS** | So–Ne 22.–23. 8. **DOVOLENÁ V ČESKÉM RÁJI** | Út 25. 8. **BIRTHDAY PARTY** | St 26. 8. **DVĚ DECI TUŠE** | Více informací na www.zameckybiograf.cz

Filmová představení v rámci Festivalu Soundtrack | Divadlo na Kovárně
Vstup zdarma

Pátek 28. 8. | 15.30 | RATOLESTI
Drama / ČR / od 12 let / 110 min.
Desetidílný seriál o rodině, které se život obrátí naruby. Seriál, kde má každá epizoda své téma, ale průběžně sledujeme i rodinnou linku ústředních postav. Hlavními hrdiny jsou adiktoložka Hana Velková, její manžel, ředitel gymnázia, Karel Velek a bratr, kriminalista, Jiří Kolář. Všichni tři se snaží pomáhat dětem i dospělým, kteří se ocitli ve složité životní situaci.
Režie: Michal Blaško | Hrají: Aňa Geislerová, Stanislav Majer, Tomas Sean Pšenička

Pátek 28. 8. | 17.30 | TATÍNEK
Dokumentární / ČR / přístupný /

92 min.
Celovečerní portrét známého českého autora, herce, textaře, scenáristy Zdeňka Svěráka. Film společně natočili tvůrcův syn a jeho kolega. Divák má možnost poznat kouzlo mnoho desítek let trvající sounáležitosti, na jejichž zákonech stojí úspěch slavného divadelního cimrmanovského souboru. Pohled do dětství odhalí neznámé odrazy osobních prožitků Zdeňka Svěráka ve filmech, které podle jeho scénářů vznikly.
Režie: Jan Svěrák, Martin Dostál | Hrají: Zdeněk Svěrák, Jan Svěrák, Ladislav Smoljak

Pátek 28. 8. | 19.30 | MONYOVÁ
Drama / ČR / od 12 let / 90 min.
Simona Monyová byla jednou z nejúspěšnějších českých spisovatelek. Jedinečným způsobem

dokázala popisovat partnerské vztahy – s humorem, sarkasmem a nadhledem. Její touha po velké lásce ji přivedla k druhému manželovi. To, co zpočátku vypadalo jako idylický vztah, se postupně proměnilo v toxické a násilné soužití. Přestože z něj nakonec dokázala odejít, její život skončil tragicky.
Režie: Zuzana Kirchnerová | Hrají: Tereza Ramba, Igor Orozovič, Kryštof Hádek

Sobota 29. 8. | 14.00 | ŠTĚSTÍČKU NAPROTI
Drama / ČR / od 12 let / 120 min.
Na brněnskou expozituru protikorupční policejní jednotky přichází nový vyšetřovatel Marek. Na stole mu okamžitě přistane nikým nechtěná „popelka“ – případ drobného úplatkářství v nižší fotbalové soutěži.

K tomu navíc vyfasuje dva svérázné operativce. Marek je ale sám nadšený trenér fotbalového potěru, a tak se do zdánlivě bezvýznamného případu zakousne.
Režie: Marek Najbrt | Hrají: Václav Neužil, Marek Daniel, Denisa Barešová

Sobota 29. 8. | 16.30 | MILION
Komedie / ČR / přístupný / 87 min.
Milion je hodně peněz, o to spíš, když jde o milion euro. Co taková suma peněz dokáže udělat s jednou rodinou, ve které děda vyhlásí dost neobvyklou soutěž? Soutěž o od této chvíle první narozené vnouče, které od něho získá právě tuhle částku.
Režie: Rudolf Merkner | Hrají: Jiří Lábus, Tomáš Klus, Lucie Polišen-ská

Sobota 29. 8. | 20.30 | MOLOCH
Thriller / ČR, SR, UA / od 12 let / 90 min.
Investigativní novinář Martin Braun se během živé televizní debaty rozhodne zveřejnit nahrávku kompromitující prezidenta. Online pátračka Julia získává od kolegyně s anonymní přezdívkou Acton Bell informace o podezřelých aktivitách tajných služeb na Ukrajině. V tu chvíli dochází k útoku na prezidenta a všichni tři jsou zataženi do špionážních her a mocenských intrik, které mají s atentátem spojitost.
Režie: Lukáš Hanulák | Hrají: Miroslav Donutil, Eliza Rycembel, Jan Révai

Filmová představení a diskuze v rámci Festivalu Soundtrack | Zámecký biograf
Vstup zdarma

Pátek 28. 8. | 15.30 | OKTOPUS II
Krimi / ČR / od 12 let / 105 min
OKTOPUS je zkratka „oddělení kontroly terminové odložených případů útvaru S“. Kauzy, které OKTOPUS řeší, se odehrály v minulosti a na detektivech je,

aby nacházeli nové okolnosti a indicie, které jim pomohou staré případy konečně vyřešit. Jejich pátrání nás zavede do zajímavých prostředí málo známé Prahy.
Režie: Jan Pacht | Hrají: Miroslav Krobot, Marika Šoposká, Kryštof Hádek

Pátek 28. 8. | 18.30 | MÁMA
Drama / ČR / od 15 let / 90 min.
Dramatický příběh matky a dcery odehrávající se na konci 80. let 20. století. Film je příběhem mladé matky Lilian, které osud nepřipravil zrovna jednoduchý život. Je mentálně zaostalá, navíc v pubertě prožila traumatické napadení. Z poměrně idylického soužití s paní Holasovou, která se stará o Lilian i její malou dcerku Malvínu, vytrhne třígenerační trio žen smrt té nejstarší.
Režie: Jiří Strach | Hrají: Elizaveta Maximová, Sophia Šporclová, Valentýna Bečková

Pátek 28. 8. | 20.30 | AMAŘINY DĚTI
Dokumentární / ČR / přístupný / 84 min.
Amíra Alhariri přijela do Prahy se svým manželem a dětmi a přivezla si s sebou jen o něco víc než vzpomínky na život, který museli opustit kvůli válce v Sýrii. Během deseti let sledujeme, jak její rodina čelí výzvě, na kterou se nedá připravit: děti vyrůstají mezi dvěma světy.
Režie: Markéta Ekrť Válková

Sobota 29. 8. | 13.00 | METODA MARKOVIČ: STRAKA
ČR / Krimi / od 15 let / 90 min.
Druhá řada série Metoda Markovič sleduje jeden z nejdůležitějších a nejtěžších případů legendárního kriminalisty Jiřího Markoviče a jeho týmu. Komunistická strana připravuje nejasovější sportovní akci své doby – spartakiádu roku 1985. Praha se má brzy zaplnit mladými ženami a muži z celé republiky. Jenže v ulicích

řadí nevyzpytatelný sériový vrah. Pro policii začíná hra s časem pod neuvěřitelným tlakem státních orgánů.
Režie: Tomáš Pavlíček, Jan Vejnar | Hrají: Petr Lněnička, Sarah Haváčová, Maxmilián Kocek

Sobota 29. 8. | 16.00 | PANELOVÁ DISKUZE: SYNCH MASTERCLASS & CLINIC
Jak ovládnout licencování hudby.

Sobota 29. 8. | 18.00 | PANELOVÁ DISKUZE: OFF FESTIVAL YOUNG TALENTS
O pohledu a přístupu generace mladých filmových tvůrců.

Sobota 29. 8. | 19.30 | STVŮRY
Krimi / ČR / od 15 let / 90 min.
U řeky je nalezeno tělo surově zavražděné mladé dívky Anny. Vyšetřování se ujímá cílevědomá kriminalistka Laura Linhartová, k ní je přidělen její staronový kolega Adam Beneš. Hlavním podezřelým se stává nedávno usvědčený pachatel, který má na svědomí podobnou vraždu. Když už se zdá, že je pátrání po vrahovi Anny u konce, objeví se nové důkazy, které vrátí celý případ na začátek.
Režie: Jan Těšitel | Hrají: Kristýna Ryška, Kryštof Hádek, Luboš Veselý

Sobota 29. 8. | 21.30 | STILL LIFE
Drama / ČR / od 12 let / 70 min.
Constance věří. Věřící ve své poslání v klášteře, ve svůj talent i v to, že její umírající mentorka Charlotta může být zachráněna. Ostatní ale věří jinak. Když má převzít Charlottinu uměleckou úlohu a namalovat její portrét, začne o sobě pochybovat. Constance se musí poprvé postavit umírajícímu tělu a samotnému tichu.
Režie: Antoine Dossin | Hrají: Jindřiška Dudziaková, Marie Horáčková-Turková, Viera Pavlíková

Poděbradský festival vína 2026

Pátek a sobota 7.–8. 8. 2026, 12.00–22.00, Jiřího náměstí, Poděbrady

Přijďte si užít jedinečný den plný vína, chutného jídla a dobré hudby.

Srdečně vás zveme na 6. ročník Poděbradského festivalu vína 2026, který se uskuteční v pátek a sobotu 7.–8. srpna 2026 na Jiřího náměstí. Festival nabídne vína z 24 tuzemských vinařství. Návštěvníci budou mít možnost ochutnat desítky vzorků vín přímo od vinařů, seznámit se s jejich příběhy a užít si příjemnou atmosféru lázeňského města.

Festival nabídne bohatou gastro zónu a pestrý hudební

program během obou dnů. Můžete se těšit na vystoupení Cimbálové muziky Michala Horská, která obě odpoledne dodá festivalu tu správnou atmosféru. V pátek rozezní pódium také Martin Harich, večer naváže energickým setem DJ Laaw. V sobotu odpoledne vystoupí Marcell a večerní program uzavře DJ Vašek Klema. Celou akci bude provázet moderátor Luděk Holý.

Vstupné na akci je zdarma.



Víno se bude nalévat výhradně do festivalových sklenic, které budou k zakoupení přímo na místě za cenu 150 Kč. Poděbradský festival vína

je určen nejen znalcům vína, ale všem, kteří chtějí strávit příjemný den s přáteli, dobrým jídlem a sklenkou kvalitního vína.

Více informací o programu a zapojených vinařstvích naleznete na www.festivalyvina.cz.

PR článěk

PÍSNĚ ZUZANY NAVAROVÉ



V PODÁNÍ KAPELY TAKHRAJ

PÁTEK 7.8. 17:30
HeArt Café
1. nádvoří zámku

REZERVACE 606 590 645
vstupné 180 Kč

Z REDAKČNÍ POŠTY

Vzpomínky na rodnou hroudu

Žiji už přes půl století v Brně, kam mě zaválo mé divadelní povolání. Ale na léta dětství, dospívání až po maturitu v rodných Poděbradech často a rád vzpomínám. Jde o mou srdeční záležitost. (Na srdce jsou Poděbrady, ne?) Je s podivem, že skleróza, která se se mnou – vzhledem k mému věku – úspěšně kamarádí, mi dovoluje pamatovat si leccos z poděbradských let. (Ovšem i v mém vzpomínání bude určité spousta chronologických nepřesností a faktů, které možná znám takřkajíc z druhé ruky...) Bydleli jsme s rodiči i prarodiči v jednopatrovém domě s malým krámkem, třemi byty, dvorkem, dílnou a zahradou ve Fügnerově ulici. Začnu vzpomínkou na mého bratra Ladislava v čase, kdy ještě nebyl na světě. Šli jsme s maminkou z jara 1945 po parku, když se od nádraží blížil docent Filip, známý kardiolog. Vracel se z lágru. „Anko, jsi první známá a ještě k tomu skautka, kterou doma potká-vám!“ Objali se a „Brácha“, to byla jeho skautská přezdívka, pokračoval: „Vidím, že čekáš potomka. Jestli to bude kluk, tak jdu za kmotra!“ A stalo se... Domnívám se, že to byl právě „Brácha“, který s pomocí dalších předválečných skautů rozběhl znovu poděbradský skauting. Měli jsme klubovnu, několik táborů na Vysočině. Naše rodina se podílela: mamka vařila, otec pomáhal s přípravami. I já, jako „vlče“ s přezdívkou Cvrček byl účastníkem. Zasluhou doc. Filipa nás přijela pozdravit i lady Baden-Powell, manželka světového propagátora skautingu. Další mé vzpomínání patří Koleji Jiřího z Poděbrad. Připadá mi to nedávno, kdy jsme s Láďou Langrem uváděli slavnostní večer v sokolovně u příležitosti padesátého výročí otevření Koleje. Ve skutečnosti je to už 30 let

a letos by Kolej slavila osmdesátiny, kdyby ji komunistický režim nezrušil. Její zrod plánovali už před válkou doktoři Filip a Jahoda, posléze i na společné cele. Přidal se k nim i dr. Sailer. Věřím, že staří Poděbradáci hodně o tomto originálním školním zařízení vědí, že leccos bude u příležitosti výročí znovu připomenuto. (Že studenti na zámku bydleli, stravovali se, učili, měli stanovený pevný řád od budíku až k večerce, angličtinu učila Skotka Mayra, každý školní rok přibýlo do rozvrhu i jedno řemeslo, pro školu v přírodě byla chalupa v Krkonoších, byl čas na sportovní i umělecké aktivity apod.) V době, kdy Kolej začínala, mi bylo devět, ale s každým dalším rokem jsem poznával tuhle školu a lidi kolem blíž. Třeba správce zámku pana Matátka. Můj strýc tu vyučoval linoryt. Poznal jsem dobře krkonošskou chalupu, kde občas nějak pomáhali rodiče. Bylo mi zima za studenty, kteří se

v rámci otužování a nové tradice koupali v Labi na svátek sv. Jiří. Natož při silvestrovském běhu ze školní chalupy do nedaleké Filipovy. Studenti pocházeli z různých koutů republiky, mnozí byli naopak z vážených poděbradských rodin (např. Knobloch, Peřina, Sailer, Kryšpín, Kerhartovi a další). Ve volném čase se věnovali různým zálibám. Bratři Mašínové trénovali fyziku, hudbou a zpěvem se bavili Jína, Pichl, Klemens. Já byl ovšem uchvácen představeními v Divadle Na Kovárně, která společně vytvářela skupina kolem bratrů Havlových, studentů Formana, Passera a dalších. Už tenkrát se asi rozhodlo, že se divadlu upíšu na celý život. (Po čase jsem se stal členem souboru „Jiří“. Musím vzpomenout na starou gardu, která měla velmi zajímavé složení: holič, právník a jeho paní, majitel pohřebního ústavu, učitel a další. Časem převzala otěže naše

generace kolem Honzy Pavlíčka. Ale to předbímám...) Potom, co nový režim zrušil Kolej, dokončovali svá studia někteří na jedenáctiletce. Tam jsem byl přijat až po absolvování JUKU, což byl jednoroční učební kurz, který nás musel nejdříve převychovat. (V posudku, který napsala jedna soudružka, před únorem ještě zanícená skautka, stálo, že se musím zbavit idealistické výchovy junácké!) V posledním ročníku stačil založit školní orchestr Mario Klemens, mě posadil ke klavíru. Ano, ten

budoucí dlouholetý dirigent Fiso! Do třídy se mnou chodil i jistý P. Pecháček, psávali jsme spolu u Labe básničky. Ano, ten, co po čase řídil rádio Svobodná Evropa! A ještě jedno setkání s budoucí celebritou, na které vzpomínám. Náš dramatický kroužek připravil pásmo z básní začínajícího poety. Pozvali jsme ho na vystoupení Na Kovárně, kupodivu přijel, tleskal a pozval nás do vinárny pod Záložnou, kde s námi i něco popil. Jmenoval se Milan Kundera... I během pěti let studia na VŠE,

kteřá jsem dokončil s titulem Ing., ale nikdy už se ekonomikou neživil, jsem byl víc doma než v Praze. Ochotničil jsem tu, hrál a pěl s partou Pepíka Jíny, s Martou Kubišovou, celoživotní kamarádkou, dojížděl naší starou pragovkou do Nymburka zpívat na čaje... Rodnou hroudu jsem opustil nejdřív na osm let působením v teplickém divadle a pak pro celoživotní angažmá v ND Brno. Ale vzpomínky na Polabí, krásné lázeňské město jsou pořád živé... **František Zacharník**

Velká encyklopedie poděbradských osudů



Ladislav Langr & kolektiv autorů

životní příběh poděbradského rodáka Františka Zacharníka si lze přečíst ve Velké encyklopedii poděbradských osudů, která vyšla v červnu a je k dostání v městské knihovně i v pokladně městského úřadu na Jiřího náměstí (590 Kč), nebo na webových stránkách podebradskeosudy.cz.

RYOR

ZNAČKOVÁ PRODEJNA RYOR PODĚBRADY

Léto si užijte naplno

Horké letní dny dávají zabrat nejen pleti, ale i nohám. Hydratační mlhy příjemně osvěží, Matující krém s pudrovým efektem pomůže omezit lesk pleti a Uvolňující mátový gel se Zjemňujícím krémem na paty s AHA kyselinami dopřejí nohám zaslouženou péči. Na naší prodejně vám rádi poradíme s výběrem.



1. Osvěžující mlhy – 179 Kč | 2. Matující krém s pudrovým efektem – 219 Kč
3. Uvolňující mátový gel – 229 Kč | 4. Zjemňující krém na paty s AHA kyselinami – 165 Kč

Sleva 15 %
na produkty Ryor

Platí od 30. července do 2. září 2026

Možné uplatnit v prodejně Ryor Poděbrady.
Platí pouze pro maloobchodní zákazníky.

Inzerce

Kdy máme otevřeno?
Po–Pá 8:30–17:30 | So 9:00–13:00

Kde nás najdete?
Značková prodejna Ryor Poděbrady
Komenského 40 (kousek od kolonády)

ryor.cz

Ryor Poděbrady

Pokračování rozhovoru z titulní strany

potřebují po doplávání pomoci na břeh, jak jsou vyčerpaní. To se mi dosud nestalo.

**Musí to být super pocit.
Doplavete a můžete si říct
„dal jsem to“.**

Vylezu z vody, přijdu k sobě a dostaví se adrenalin. Je to hezký pocit. Po výkonu se všichni nejprve oblékneme, zacvičíme si, proběhneme se, aby se tělo rozpumpovalo. Někdy dostaneme třes, menší či větší, ale ten k tomu patří. Svalstvo si chvěním vyrábí teplo. Potom přijde na řadu občerstvení, čaj, teplá polévka. Chvilku si popovídáme, rozloučíme se a za týden se zase sejdemě někde jinde. V republice je šestadvacet klubů, které sdružují závodníky v zimním plavání, a každý pořádá závody. Můj pražský ná Sázavě pod klášterem.

Co považujete za svůj největší úspěch?

V zatím poslední sezóně 2025/2026

jsem v Českém poháru v dálkovém zimním plavání skončil druhý ve své věkové kategorii 70 až 80 let. Je nás v ní skoro šedesát chlapů.

Zimní plavci jsou asi fajn
parta...

Ano, vzájemně se v dobrém
hecujeme. Naše komunita se
neustále rozrůstá, na závodech
nás plave 150 až 170 lidí ve
všech traťových a věkových
kategoriích. Setkáváme se i při



jíných příležitostech. Česká otužilecká unie kupříkladu už mnoho let pořádá Tříkrálové otužilecké plavání pod Karlovým mostem, vždy 6. ledna v pravé poledne. Trojice těch, kdo se dobře umístili v Českém poháru, mají na hlavě korunky. Podobná otužilecká akce se nově koná i v Poděbradech pod zámkem. Většina otužilců si při ní zaplave tak šedesát metrů. Ale já, když už jsem ve vodě, si



dám aspoň pětistovku.

Jak dlouho se chcete zimnímu plavání ještě věnovat?

Co to pūjde. Čím jste starší, tím si zkrátíte trať a je to. Třeba osmdesátníci plavou jen stovku, ale jsou v komunitě, mají spoustu kamarádů a jsou spokojení. Když se mě někdo zeptá, proč dělám tenhle sport, s nadsázkou říkám, že levnější není. Stačí jen plavky a ručník, nic víc. Pravda je taková, že se do vody těším.



SPORT

Mládežnickou olympiádou si splnila sen. Teď čeká Elenu Káninskou výzva: kvinta a přechod do dorostu

Celostátní Olympiáda dětí a mládeže dává příležitost mladým sportovcům a sportovkyním lépe a hlouběji prozkoumat odvětví, kterému se věnují. Na nejvyšší možné úrovni se tady setkávají reprezentanti v mládežnických kategoriích nebo hráči a hráčky „prvoligových“ soutěží s talenty z nižších výkonnostních pater a z regionů. Přesně to pocítila poděbradská házenkářka Elena Káninská, která tuto letošní olympiádu v Praze absolvovala jako členka výběru starších žákyní Středočeského kraje. Byla jeho čtvrtou nejlepší

střelkyní.

„O olympiádě mládeže nám řekli trenéři v klubu. Před dvěma lety byla moje tehdejší spoluhráčka nominovaná, ale nakonec zbyla jako náhradnice. Od té doby byla olympiáda můj cíl. Teď můžu říct, že je to zajímavá zkušenost,“ říká patnáctiletá studentka Gymnázia Jiřího z Poděbrad.

V kategorii chlapců Házenou Poděbrady reprezentoval Mikuláš Beran. Stejně jako on, také Elena byla u vzniku klubu před pěti lety. Poslední sezóna byla pro ni výjimečná. Od první



Foto: archiv rodiny

pozvánky do krajského výběru musela dělit víkendy mezi jeho soustředění i zájezdy a zápasy za klub. Někdy byly akce dvoudenní a daleko od domova. „Asi těžší než pro mě to bylo pro naše a rodinu, museli mě vozit na kempy. Já jsem se musela trenérům ukázat. Abych byla nominovaná, splnit, co po nás chtěli, třeba naběhat tolik a tolik, umět se švihadem a zvládnout další různá cvičení.“

Do konečného výběru se dostala, přestože ji zbrzdilo zranění kotníku, kvůli kterému nemohla hrát na velkém mezinárodním turnaji Prague Handball Cup. Svou vášeň a odhodlání dosáhnout cíle dokázala v tom, že i kulhající strávila se spoluhráčkami několik dní a podporovala je. „Když jsem začínala, byla pro mě házená hlavně zábava, koníček. Teď už vím, že je to tvrdý sport, ve kterém se může stát cokoli, právě i různá zranění, ale i tak mě pořád baví,“ říká Elena.

Trochu jiný pocit zažila, když se spoluhráčkami cestovala na první zápas olympiády. „Byla mi hodně špatně. Nevím, jestli jsem se přejedla na snídani, nebo to byla kombinace se stresem. Nevěděla jsem, co mě čeká, a bála jsem se, aby to nebyl nějaký tvrdý zápas,“ říká poděbradská házenkářka. Středočešky ale vstoupily do turnaje vítězně a v konkurenci čtrnácti týmů nakonec obsadily osmé místo.

Pro Elenu Káninskou bylo devět zápasů olympiády nezapomenutelnou a neocenitelnou zkušeností: „Některé holky, co proti nám nastoupily, trénují denně a někdy třeba i dvakrát. Pro nás, které máme maximálně tři tréninky za týden, to byl velký rozdíl. Byl vidět individuální rozdíl, ony mají fyziku, střelba

je rychlá a svižná, umístěná. Mrzelo nás, že jsme prohrály ve čtvrtfinále s Prahou, ale i když jsme nestačily, nemusíme vůbec věšet hlavu.“

Stejně ráda chodí i do místního Sokola. Letos vyhrála župní Přebor ČOS ve všestrannosti a byla 14. v celostátním finále,

a to závodila o kategorii výš se staršími soupeřkami. V házené ji teď čeká přechod do dorostu, kde je házená ještě tvrdší a fyzicky náročnější. Zápas ve formátu 2x30 minut si už vyzkoušela, Poděbrady původně přihlášily své dorostenky do pravidelné soutěže v kraji

Vysočina, ale po půlroce se družstvo rozpadlo a nové v této kategorii nevznikne. „Měla bych hrát za Kutnou Horu, případně hostovat v Hostivici, to se ještě uvidí,“ říká dívka, kterou ale hlavně čeká gymnácká kvinta, což teď bude její životní priorita. (red)

Pozvánka

TURISTI

Plán výletů KČT Poděbrady

So 8. 8. Tábor – Klokoty, 10 km
| So 15. 8. Kunětická hora,

8 km | So 22. 8. Olešnice –
Červený Kostelec, 10 km.

Podrobné informace lze najít na vývěsce u Pentagonu nebo na webových stránkách klubu: www.kctpodebrady.sokct.cz.



SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA FOTBALOVOU AKCI

v obci
Křečkov



21. 8. 2026

FOTBALOVÉ HRISTĚ V KŘEČKOVĚ

HLAVNÍ PROGRAM – NENECHTE SI UJÍT!

EXHIBIČNÍ ZÁPAS

FOTBALOVÝCH HVĚZD

s fotbalovými internacionály





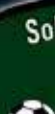
15:00 – 16:00
**PRÁTELSKÉ UTKÁNÍ
MLADŠÍ PŘÍPRAVKY**
Bohemia Poděbrady
Vs Slovan Poděbrady



16:30 – 17:30
**DĚTSKÉ VYSTOUPENÍ
A PROGRAM PRO DĚTI**
soutěže, hry, skákací hrad,
malování na obličej
a další zábava



18:00 – 19:30
**EXHIBIČNÍ UTKÁNÍ
FOTBALOVÝCH HVĚZD
SIGI TEAMU**
s fotbalovými internacionály



20:00
AUTOGRAMIÁDA
s fotbalovými internacionály



21:00 – 23:00
ŽIVÁ HUDBA – KAPELA
skvělá atmosféra a zábava



**TÝM HVĚZD
NA VLASTNÍ OČI!**

PO CELOU DOBU

DJ KAREL LISKA

– NEJLEPŠÍ HUDBA PO CELÝ DEN!



♥ TĚŠÍME SE NA VÁS!

OBEC KŘEČKOV A POŘADATELÉ AKCE